

Nuostabus mūsų tikėjimo pamatas

Prezidentas Gordonas B. Hinklis

2002 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga

Mes nedviprasmiškai skelbiame, kad Dievas Tėvas ir Jo Sūnus, Viešpats Jėzus Kristus, asmeniškai pasirodė berniukui Džozefui Smitui. [...]

... Visa mūsų stiprybė remiasi to regėjimo tikrumu. Jis buvo arba jo nebuvo. Jeigu jo nebuvo, šis darbas yra apgaulė. Jei buvo – tai yra nuostabiausias ir reikšmingiausias darbas žemėje.

Pamąstykite apie tai, mano broliai ir seserys. Daugelį amžių dangus buvo užrakintas. Šaunūs vyrai ir moterys – ne vienas iš jų didis ir puikus žmogus – bandė pataisyti, sustiprinti ir patobulinti savo garbinimo ir doktrinos sistemą. Aš juos gerbiu. Be drąsių jų veiksmų pasaulis būtų daug blogesnis. Tačiau, nors ir tikiu, kad jų darbas buvo įkvėptas, dangūs jiems nebuvo atverti ir Dievybė jiems nepasirodė.

Ir tada, 1820 metais, įvyko didis apsigėrimas atsakant į berniuko, perskaičiusio savo šeimos biblijoje Jokūbo žodžius: „Jei kuriam iš jūsų trūksta išminties, teprašo Dievą, kuris visiems dosniai duoda ir nepriekaištauja, ir jam bus suteikta“ (Jokūbo 1:5), malda.

Ta unikalia ir nuostabia patirtimi remiasi šios Bažnyčios pagrįstumas.

Jokios religijos užrašytoje istorijoje nėra nieko panašaus. Naujajame testamente smulkiai aprašytas Jėzaus krikštas, kai buvo girdimas Dievo balsas ir Šventoji Dvasia nusileido balandžio pavidalu. Atsimainymo kalne Petras, Jokūbas ir Jonas matė Viešpatį, atsimainantį priešais juos. Jie išgirdo Tėvo balsą, bet Jo nematė.

Kodėl Tėvas ir Sūnus abu pasirodė berniukui, dar tik paaugliui? Vienas dalykas, jie pasirodė, kad pradėtų didžiausią visų laikų Evangelijos laikotarpį, kai visi ankstesni laikotarpiai bus surinkti į vieną. [...]

Šio Dievo darbo įrankiu tapo berniukas, kurio protas nebuvo sutrikdytas žmonių filosofijų. Tas protas buvo skaidrus ir laisvas nuo to meto religinių tradicijų.

Nesunku suprasti, kodėl žmonės nepriima šio pasakojimo. Jis beveik nesuvokiamas. Ir kartu toks pagrįstas. Tie, kurie susipažinę su Senoju Testamentu, pripažįsta Jehovos pasirodymą pranašams, kurie gyveno santykinai paprastesniais laikais. Ar gali jie pagrįstai neigti, kad Dievui ir Jo prisikėlusiam Sūnui reikėjo pasirodyti šiuo sudėtingu pasaulio istorijos laikotarpiu?

Kad Jie pasirodė, kad pasirodė abu, kad Džozefas pamatė Juos tviskančioje didybėje, kad Jie kalbėjo su juo, kad jis klausėsi ir užrašė Jų žodžius – mes liudijame apie šiuos nepaprastus dalykus.

Aš pažįstu vieną tokį tariamą intelektualą, kuris pasakė, kad Bažnyčia susipainiojo savo istorijoje. Aš atsakiau, kad be istorijos mes nieko neturime. To unikalaus, vienetinio ir nepaprasto įvykio tikrumas yra mūsų tikėjimo ašis.

Bet šis didingas regėjimas buvo tik daugybės apsigėrimų, kurie sudaro šios Bažnyčios ankstyvąją istoriją, pradžia.

Ir jeigu to regėjimo būtų per maža paliudyti žmonijos Atpirkėjo asmenybę ir tikrumą, po jo buvo Mormono Knygos išėjimas. O tai yra kažkas, ką žmogus gali paimti į rankas, pasverti. Gali perskaityti. Gali melstis dėl jos, nes joje yra pažadas, kad Šventoji Dvasia paskelbs apie knygos tiesą, jeigu liudijimo siekiama su malda. [...]

Po Mormono Knygos buvo kunigystės atstatymas. Iš pradžių Aarono kunigystės Jono Krikštytojo, pakrikštijusio Jėzų Jordano upėje, rankomis.

Tada atėjo Petras, Jokūbas ir Jonas, Viešpaties apaštalai, kurie šiame amžiuje suteikė tai, ką jie patys gavo iš Mokytojo, su kuriuo jie vaikščiojo, rankų, netgi „dangaus karalystės raktus“ su galimybe surišti danguje tai, kas buvo surišta žemėje (žr. Mato 16:19).

Vėliau kiti kunigystės raktai buvo įteikti per Mozės, Elijo ir Elijos rankas.

Pagalvokite apie tai, mano broliai ir seserys. Pagalvokite apie šį stebuklą.

Tai yra atkurta Jėzaus Kristaus Bažnyčia. Mes, kaip žmonės, esame pastarųjų dienų šventieji. Mes liudijame, kad dangus buvo atvertas, kad uždanga buvo praskleista, kad Dievas kalbėjo ir kad Jėzus Kristus apsigėrimė, o vėliau buvo suteiktas dieviškas įgaliojimas.

Mes liudijame, kad dangūs buvo praverti, kad uždanga buvo praskleista, kad Dievas prabilo ir kad Jėzus Kristus apsigėrimė.

